

SUBTIEL BOT VANGEN

“Strandvissen kan zoveel subtieler dan vaak wordt gedacht.” Dat levert volgens John Beun (50) niet alleen meer visplezier, maar ook meer vis op. Half april laat deze wedstrijdvisser aan het strand bij Groote Keeten zien hoe hij daarbij te werk gaat.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

“Zo, die ligt op zijn plek.” Middels een voor strandvisbegrippen haast achteloze zijwaartse worp vertrouwt John met de strandfeeder de eerste paternoster op een meter of 25 uit de vloedlijn aan het ruime sop toe. Dat klotst er vanwege de straffe noordenwind in combinatie met het afgaande water flink op los. “Met die stevige branding hoop ik wel dat mijn onderlijn een beetje blijft liggen en niet linea recta wegspoelt richting Callantsoog”, lacht hij. Door zijn aas in een dieper gedeelte naast een strekdam – ‘die zie je nu net na hoogwater (nog) niet liggen’ – te deponeren, probeert hij dit mogelijke euvel te ondervangen. “En wie weet ligt in dat gat ook wel een knappe vis met trek in een piertje.”

EFFECTIEVER EN LEUKER

Aangezien de omstandigheden niet helemaal perfect zijn voor het lichte peuterwerk met de strandfeeder, tuijt John een tweede strandhengel op. Ook die is met een werpgewicht van slechts 90-150 gram als *light* te klasseren. “Veel zeevissers denken dat je op het strand per se een stevige pook nodig hebt. Maar er is zoveel meer mogelijk dan de standaardhengel met een werpgewicht van 250 gram. Subtieler en lichter vissen is in veel gevallen effectiever én leuker.” Bovendien lever je volgens Beun nauwelijks in qua werpbereik. “Met deze hengel zet ik het aas ook zeker nog 150 meter ver weg. Afstand maken is met name een kwestie van de juiste werptechniek.”

ECHE AANRADER

“In het voorjaar zit de vis ook dichtbij het strand – soms op nog geen tien meter afstand – omdat die het ondiepe, warmere water opzoekt”, vervolgt John. “Dus waarom zou je in die omstandigheden zwaarder gaan? Wat is het nut van een 200 gram zwaar werpgewicht als je ook perfect met 100 gram uit de voeten kunt? Dat eerste is van oudsher een beetje de traditie, maar het tweede geeft veel meer voldoening én resultaat. Op een lichte set zie je veel meer (de dunnere hengeltop geeft informatie beter door), heb je veel meer drilplezier en is de kans groter dat een gehaakte vis ook op de kant komt. En het geheel is ook nog eens een stuk beter hanteerbaar. Ik kan het iedereen aanraden.”

HAASTIGE SPOED...

De ‘race naar het zuiden’ van het 100 gram zware werpgewicht aan de strandfeeder is inmiddels zover op streek, dat John besluit de hengel te pakken. Vervolgens draait hij de lijn heel beheerst binnen. “Je ziet mensen vaak keihard draaien aan grote molens met een hoge inhaalsnelheid. Maar haastige spoed is ook in dit geval zelden goed: zo draai je de vis letterlijk van de haak af.” De haken die John gebruikt zijn vrij dun, dus rustig aan doen is sowieso een vereiste. “Alles is lichter en dunner bij het feederen, dus moet je simpelweg subtieler vissen.” Dat levert bij de eerste haal direct resultaat op in de vorm van een bot. “De aanbeet had ik met deze branding even gemist. Maar we zijn van de nul af!”

‘WAT IS HET NUT VAN 200 GRAM WERPGEWICHT ALS JE OOK PERFECT MET 100 GRAM UIT DE VOETEN KUNT?’

De bijzonder gevoelige top van een strandfeeder geeft aanbeten haarfijn door

>> MATERIAAL

BEACH FEEDER

- **HENGEL:** lengte: 5.00 meter, werpgewicht 20-100 gram
- **MOLEN:** relatief lichte strandmolen (500 g) met een ondiepe spoel
- **LIJN:** tapered nylon van 18/00 tot 40/00
- **ONDERLIJN:** staande lijn 30/00 nylon, haaklijn 20/00 nylon
- **HAAK:** Trabucco Akura maat 8
- **WERPGEWICHT:** altijd zonder ankers

LIGHT STRANDHENGEL

- **HENGEL:** lengte: 4.60 meter, werpgewicht 90-150 gram
- **MOLEN:** relatief lichte strandmolen (500 g) met een ondiepe spoel
- **LIJN:** tapered nylon van 20/00 tot 46/00
- **ONDERLIJN:** staande lijn 35/00, haaklijn 25/00 nylon
- **HAAK:** Gamakatsu, F314-10 en F31-8

‘OOK MET EEN LIGHT STRANDHENGEL KUN JE MET DE JUISTE WERPTECHNIEK NOG DE NODIGE AFSTAND HALEN’

KANSEN SPREIDEN

Om zijn kansen te spreiden, prikt John een combinatie van een piertje en een zagertje op de onderste twee haken van de lichte strandhengel. “Op de bovenste haak bevestig ik twee zagertjes die half op de aasnaald zijn geregen. Zo zit er voldoende beweging in het aas en verleiden we bij de kop van de dam wellicht een vroege zeebaars. Zo pakte ik vlak voor Pasen al een mooie, maatse baars.” De roffel op de hengeltop die al snel volgt, wordt echter veroorzaakt door een doublet botten. Het eerste deel van het afgaande water is deze rover behoorlijk actief. “Op licht materiaal komt deze mooie sportvis veel beter tot zijn recht. Al is het formaat dat we nu vangen nog wat bescheiden.”

VIERWEGKRAAL

Het valt op dat de paternoster ondanks de toch vrij onstuimige zee niet snel in de war raakt. “Dat komt door een paar aanpassingen in de montage”, legt John uit terwijl hij een verse onderlijn klaarmaakt en aan de ‘kam’ op de hengelsteun hangt. “Zo kort ik de lengte van de onderlijn aanzienlijk in. Die kan bij rustige omstandigheden gerust een meter lang zijn, maar met een stevige zee zoals nu houd ik het op maximaal 50 centimeter.” Verder gebruikt hij geen wartel maar een vierwegkraal om de haaklijn (sneuw) aan de staande lijn te bevestigen. “Zo slaat de dunne zijlijn minder snel om de staande lijn heen. Dat scheelt een hoop gepruts en frustratie.”

FIJN LIJNENSPEL

Zeker bij optimale (lees: rustige) omstandigheden kan de onderlijn een fijn lijnenspel zijn. “Dan pak ik vaak de Portugese onderlijn, die is al snel zo’n drie meter lang. Deze maak ik van een getaperde voorslag, waarbij de onderlijn van dik naar dun uitloopt. Het uiteinde beweegt dan speels en verleidelijk op en neer in de stroming – ook omdat die vanwege zijn lengte mooi in de richting van de stroming plooit.” Om deze presentatie te vervolmaken, zet John de strandfeeder normaal gesproken laag weg in de steun. “Dat helpt om de onderlijn mooi en rustig op de zeebodem aan te bieden. Met deze wind en golfslag zet ik de hengel echter iets hoger weg, zodat de lijn minder wind- en waterdruk pakt.”

AANBEET CHECK

Zijn uitleg stukt plotsklaps als hij de hengeltop – die John steevast scherp in de gaten houdt – ietwat onregelmatig naar voren ziet knikken. “Dat zou wel eens een aanbeet kunnen zijn, al ben ik er in deze omstandigheden niet helemaal zeker van.” Daarom neemt hij de feeder in de hand en trekt hij voorzichtig iets aan de lijn. Die laat hij vervolgens vieren om de spanning er weer af te halen. “Vaak voel je daarna dat de vis weg wil zwemmen.” Dat is ook nu het geval – zij het slechts in eerste instantie. “Als je de vis rustig en met beleid binnendraait, zwemmen ze vaak simpelweg mee.” Eenmaal op het strand blijkt de bot maar net geprikt te zijn. “Die had ik met grof materiaal en lomp binnendraaien nooit gevangen”, sluit hij de sessie tevreden af.